

der er noget andet Lovemne i dette, og jeg for mit Bedkommende vil sige: jeg kan ikke se, hvoeren at der er noget Stof for Lovgivningen og heller ikke nogen som helst tilstrækkelig Grund til at berøve Administrationen Myndighed til at kunne træffe de Foranstaltninger, som ene og alene kunne træffes af den. Seg vil derfor lige over for de ærede Forslagsstillere meget bestemt fraraade det ærede Thing at vedtage dette Ændringsforslag. Seg kan ikke se rettere, end at det er en temmelig ufrugtbart Tante, som overhovedet har affødt det, og jeg tror at turde sige paa Forhaand, at der ikke kan gives Bestemmelser i saa Henseende, med mindre de have en saadan Bidde, at de tilbøds blive overflødige. Seg kan heller ikke erkjende Rigtigheden af, at dette Ændringsforslag har villet indskrænke Regjeringens Myndighed til Kjøbenhavns Havn; thi, som bekendt, er der flere andre Steder, hvor der handles med Petroleum. Det er jo ganske vist dette, som er den praktiske Marsag til, at man har anset det for nødvendigt at recurrere til Lovgivningsmagten for at faae fastsat alvorlige Bøder, der kunne svare til den Fare, som er forbunden med uforvarlig Omgang med Petroleum i Havnen, idet nemlig den Plakat, hvortil man ellers maa støtte sig, ikke har større Mulktter end 5 a 10 Rd., Mulktter, som under nærværende Omstændigheder og i Forhold til den umaadelige Skade, som kan foranlediges ved uorsigtig Omgang med Petroleum, ikke staa i noget som helst rimeligt Forhold til den Sikkerhed, som Borgerne efter min Mening kunne forlange af Bestyrelsen af Havnen. Seg fraraader derfor paa det Allerbestemteste det ærede Thing at følge det af de 3 ærede Medlemmer fremlagte Ændringsforslag.

Bajer: Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) sagde, at Regjeringen jo har den Myndighed, hvorom der her er Tale, saa stiller dette sig tvivlsomt. Sagen taget i Almindelighed. Med Hensyn til Straffene er det aldeles tvivlsomt, at Regjeringen ikke har denne Myndighed; men det maa ogsaa med Hensyn til Sagen i Almindelighed siges, at det er meget tvivlsomt, hvorvidt Regjeringen har denne Bemyndigelse, thi ellers kunde det ikke utvetykligt siges i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at Regjeringen har troet at burde benytte Leiligheden til at faae udtalt, at der tilkommer Administrationen i Almindelighed Ret til at udsærdige saadanne reglementariske Bestemmelser, og der tilføjes, at der i Praxis vel ikke har været nogen Tvivl derom, men at Reglen dog intet Sted findes udtalt i Almindelighed. Det er dette, som den høitagtede Minister nu ønsker, skal udtales i Almindelighed ved denne Lov; men det er netop deri, at jeg ser en stor Fare for at give et saadant, — jeg kunde kalde det — carte blanche for Administrationen. Naar det ærede Medlem

for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjar) gjorde den Indvending, at en saadan almindelig Lov ikke kunde blive udtømmende, da indrømmer jeg fuldstændig dette. Det stemmer ogsaa fuldstændig med, hvad jeg før sagde, at det ikke skulde være nogen almindelig Lov, men en Lov med almindelige Bestemmelser, hvilket jo gjør en stor Forskjel. Seg mente, at de særlige Bestemmelser, de, der skulde gjælde for hvert enkelt Sted, skulde fastsættes ved Reglementer og maasse paa en noget anden Maade, end det her er paatenkt, hvad jo det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) ogsaa allerede har omtalt. Seg tror, at det ikke vil være vanskeligt at fremdrage adskillige Exempler paa saadanne almindelige Bestemmelser, som kunne gjælde for alle Tilfælde. Saaledes vil jeg kun nævne, at der i det Udvalg, som i forrige Samling var nedsat angaaende Loven om Tilsyn med Dampskibler og Damppassagerfartøier, netop var Tale om — det kom ikke frem i Udvalgets Betænkning — at indsætte en Bestemmelse med Hensyn til Landingsbrøer, hvorledes de skulde være bestafne, og at saadanne Landingsbrøer skulde være tilstede i Havnene, naar Dampskibene kom; men der kunde naturligvis findes en Mængde andre, og jeg er overbevist om, at, dersom man havde ved Haanden de reglementariske Bestemmelser, som vi allerede have, dels for de 41 Havne, dels for Nørresundby, vilde man af dem kunne uddrage adskillige Bestemmelser, som man kunde sige passende kunde faae Plads i en Lov med saadanne almindelige Bestemmelser. Naar den ærede Minister sagde, at man maatte have saa megen Tillid til Indenrigsministeren i denne Henseende, at man troede, at han vilde træffe det Rette — jeg husker ikke Ordene, men det var Meningen, at man skulde have denne Tillid til Administrationen — saa vil jeg dertil sige, at selv om man havde den mest ubegrændsede Tillid til den ærede nuværende Minister, saa er det dog ikke dermed sagt, hvorledes Tilliden vil stille sig lige over for en følgende Minis:er. Seg tror derfor, at det vil være rigtigst Intet at foregribe, og at det altsaa, da denne Sag er kommen saa hurtigt ind paa os — det er jo kun meget kort Tid, siden dette Lovforslag blev forelagt i det andet Thing — vilde være den rigtigste Fremgangsmaade, som man kunde bruge, i dette Dilemma at indskrænke sig til det strengt Nødvendige og saa igjen optage denne Sag til Forhandling i en følgende Samling.

Indenrigsministeren: Alt, hvad man vil opnå ved at optage dette Ændringsforslag, er at svække Administrationens Magt til overhovedet at holde over No og Frihed for Fære i Havnene uden at sætte noget Andet i Stedet. Dette tror jeg vil være det praktiske Resultat af at vedtage det Ændringsforslag, der her foreligger.